

ТАҚРИЗИ МУҚАРРИЗИ РАСМӢ

ба диссертатсияи Сафаров Ҷ.М. дар мавзӯи: “Басомади паҳншавӣ ва аломатҳои клиникаию гематологии гелминтозҳои рӯдавӣ (аскаридоз, энтеробиоз, гименолепидоз) дар кӯдакон” барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои тиббӣ аз рӯи ихтисоси 3.2.2. Эпидемиология, - шаҳри Душанбе, 2026. -150 саҳ.

1. Мутобиқати мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Мавзӯи диссертатсия ва самти таҳқиқот мутобиқи шиносномаи ихтисосҳои Муассисаи давлатии “Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон”, ки бо қарори Раёсати Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тасдиқ шудааст, ба ихтисоси - Илмҳои тиббӣ, ихтисоси 3.2.2. Эпидемиология, соҳаи таҳсил ба зербанди 3.1.- шаклҳои пайдоиш ва хусусиятҳои паҳншавии чараёни эпидемикии бемориҳои сироятӣ ва паразитарӣ барои муайян намудани сабабҳо, шароит ва механизми инкишофи он; зербанди 3.8. – Таҳия ва такмили асосҳои илмӣ, методӣ ва ташкили назорати эпидемиологии бемориҳои сироятӣ мутобиқат мекунад.

Мазмуни диссертатсия таҳқиқотро оид ба мушкилотҳои эпидемиологӣ, хусусан бемориҳои, ки аз паразитҳо ба амал меоянд, пурра инъикос менамояд. Тамоми муқаррароти илмӣ, хулосаҳо ва тавсияҳои амалии диссертатсия вазифаҳои гузошташударо инъикос намуда, асоснок ва мантиқан аз натиҷаҳои таҳқиқоти гузаронидашуда бармеоянд.

2. Мубрамии мавзӯи таҳқиқ. Тибқи маълумоти Вазорати тандурустии Ҷумҳурии Тоҷикистон, дар миёнаҳои солҳои 2000-ум, ҳиссаи онҳое, ки ба намудҳои гуногуни паразитҳо дар кишвар гирифта шудаанд, чунин буд: 1/3 беморон ба *Enterobius vermicularis*, ҳамин миқдор аз *Ascaris lumbricoides*, дар ҳоле ки ҳар чорум гирифтаи гелминтоз буданд - 5%.

Дар асоси нишондодҳои муайяншуда дар сатҳи ҷумҳуриявӣ як қатор барномаҳои давлатӣ амалӣ карда шуданд, ки ба коҳиш додани шумораи гирифторони бемориҳои гельминтӣ дар байни аҳоли, беҳтар намудани ошкоркунӣ, ташхис ва табобат равона карда шудаанд.

Инвазияҳои гельминтӣ дар кӯдакон метавонанд ба рушди камхунӣ оварда расонанд». Дар байни омилҳо ва роҳҳои паҳншавии инвазияҳо дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дар адабиёти ватанӣ ба аҳамияти омили обӣ ишора мешавад: «Омили обӣ ҳамчун яке аз роҳҳои муҳими сироятёбӣ баррасӣ мегардад». Ҳамзамон, нақши омилҳои рафторию гигиенӣ низ таъкид мешавад: «Риояи нокифояи гигиенаи шахсӣ ва паст будани фарҳанги санитарӣ хатари инвазияҳоро зиёд мекунад». Ҳаминро ҳам бояд гуфт, ки: «зиёд шудани дараҷаи ошкоркунӣ ба шароити зиндагонии аҳоли низ вобаста аст». Дар байни ин гуруҳи омилҳо: «шумораи аъзоёни оила, шароити зист, шароити манзилию коммуналӣ, таъминоти моддӣ, ҳиссаи бучети тандурустӣ дар системаи умумии маблағгузорию мамлакат аҳамияти калон дорад». Дар вақти ҷо ба ҷо кардани беморон ба талаботи зерин диққати махсус додан лозим аст: «синну сол, ҷинс, касб, мавсим ва ғайра». Маҳз ҳамин доираи масъалаҳо дар равандии ба тартиб андохтани шумораи аҳолии гирифтори гельминтозҳо нақши калон мебозанд.

3. Дараҷаи навгонии натиҷаҳо дар дисертатсия ва нуктаҳои илмие, ки ба химоя пешниҳод мешаванд. Гирифторшавӣ ба бемориҳои гельминтӣ дар байни кӯдакони ҷумҳурии Тоҷикистон аз шумораи умумии сироятёфтагон аз 1 фоиз зиёд буда, дар як сол аз 50 ҳазор нафар зиёд нест. Аксари гирифторшудагон кӯдакони аз 4 то 14 сола мебошанд. Дар деҳот дар 75%-и ҳолатҳо кӯдакон гирифтори гельминтозҳо мебошанд.

Аз ҳисоби умумии гирифторшудагон дар ҷумҳурӣ кӯдакони дар шаҳр иқоматдошта бо сироятҳои гельминтӣ аз 2% зиёд нестанд. Кӯдакони дар деҳот иқоматдошта нисбати кӯдакони шаҳрӣ 2,5 маротиба бештар

гирифтори бемории гелминтӣ мебошанд. Кӯдакони оилаҳои серфарзанд нисбат ба оилаҳои хурд бештар гирифтори гелминтозҳо мебошанд.

Дар манзараи клиникии гелминтозҳо бештар аломатҳои аксуламалҳои алергикӣ ва ихтилоли системаи ҳозима бартарӣ доранд. Нишондиҳандаи баландтарини беморшавӣ барои кӯдакони гирифтори аскариндоз, пас энтеробиоз ва гименолепидоз хос аст. Муайян карда шудааст, ки гелминтҳо ба нишондиҳандаҳои хосиятҳои физикӣ ва химиявӣ эритроцитҳо таъсири назаррас мерасонанд.

Нуктаҳои барои ҳимоя пешниҳодшуда аз се банд иборат буда, натиҷаҳои таҳқиқоти дар ҳар як вазифаи дар диссертатсия зикршударо мухтасар инъикос мекунад.

4. Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаю тавсияҳои дар диссертатсия ифодаёфта. Эътимоднокии пешниҳодҳо, хулосаҳо ва тавсияҳои илмӣ дар ин диссертатсия пешниҳодшуда аз рӯи хусусияти ҳамаҷонибаи таҳқиқот ва паҳноии маълумоти истифодашуда муайян карда мешавад. Ҳамаи пешниҳодҳо ба концепсияҳои илмӣ муосир дар соҳаҳои гелминтология, эпидемиология ва тибби иҷтимоӣ асос ёфтаанд.

Бо истифодаи усулҳои клиникӣ ва омӯрӣ, намунаи намоёндагӣ ва ба назар гирифтани хусусиятҳои ҷинс ва синну соли кӯдакон эътимоднокии натиҷаҳо таъмин карда мешавад. Хулосаҳо ҳам мушоҳидаҳои клиникӣ ва ҳам маълумоти омӯрӣ, ки вазъи воқеии Ҷумҳурии Тоҷикистонро инъикос мекунад, дастгирӣ карда мешаванд. Тавсияҳои амалӣ бо барномаҳо ва стратегияҳои давлатӣ оид ба пешгирии бемориҳои сироятӣ мувофиқ буда, ба онҳо аҳамияти иловагӣ ва арзиши амалии иловагӣ медиҳанд.

Муқоисаи маълумоти бадастовардашуда бо натиҷаҳои дигар таҳқиқот эътимоднокӣ ва такроршавандагии онҳоро тасдиқ мекунад. Ҳамин тариқ, пешниҳодҳо ва тавсияҳои илмӣ ин диссертатсия заминаи мустаҳками далелӣ доранд ва татбиқи онҳо метавонад ба бештар шудани

чораҳои пешгирикунанда, самаранокии ёри тиббӣ ва тақвияти ҳифзи иҷтимоии аҳолии мусоидат кунанд.

5. Ҳаҷм ва сохтори диссертатсия. Диссертатсия дар ҳаҷми 150 саҳифаи матни компютерӣ пешниҳод гардида, аз муқаддима, тавсифи умумии кор, баррасии адабиёт, боби пешниҳоди мавод ва усулҳои таҳқиқот, ду боби таҳқиқоти мустақил, муҳокимаи натиҷаҳо, хулосаҳо, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳо ва рӯйхати адабиёт, ки 179 манбаъ, аз ҷумла 139 манбаъ ба забони русӣ ва 40 манбаъ бо забонҳои хориҷиро фаро мегирад, иборат аст.

Дар **муқаддима** аҳамияти мавзӯи таҳқиқ асоснок шуда, ҳадафу вазифаҳо, объекту предмети таҳқиқ, навгониҳои илмӣ, аҳамияти амалии натиҷаҳои бадастовардашуда муайян шудаанд.

Дар **боби якум**, ки ҳамчун шарҳи адабиётҳо оварда шудааст, муаллиф 179 сарчашмаи илмиро, ки миқёси масъаларо равшан нишон медиҳанд, омӯхта ва таҳлил кардааст. Маълумоти муосир дар бораи гелминтозҳо дар кӯдакон, хусусиятҳои эпидемиологӣ ва клиникалии онҳо, омилҳои хавф, таъхис, ва пешгирӣ оварда шудааст.

Дар **боби дуюм**, "Мавод ва усулҳои таҳқиқотӣ", муаллиф хусусиятҳои эпидемиологӣ ва клиникалии беморони таҳқиқшударо пешниҳод мекунад. Хусусан, тавсифи маводи клиникӣ, усулҳои таҳқиқот, миқёсҳои арзёбӣ, коркарди омӯрӣ ва таҳлили натиҷаҳо тавсиф шудаанд.

Дар **боби сеюм** паҳншавии бемориҳои паразитӣ дар байни минтақаҳои гуногуни Ҷумҳурии Тоҷикистон ва таҳлили муқоисавии онҳо гузаронида шуда, омилҳои ба паҳншавии гелминтозҳо таъсиррасонро маълум намудааст. Вобастагии зиёд шудани дараҷаи ошкоркунии гелминтҳо аз шароити зиндагонии аҳолии низ оварда шудааст. Аҳамияти як гуруҳ омилҳо ба монанди шумораи аъзоёни оила, шароити манзил, ҳолати манзилию коммуналӣ, таъминоти молиявӣ аҳамияти қайд карда мешавад. Вобаста бар ин паҳншавии гелминтҳо вобаста аз теъдоди аъзоёни оила, шароити зиндагӣ ва сатҳи дорой дар оила маълум карда шуд.

Оварда шудааст, ки ба гелминтозҳо кӯдакони оилаҳои серфарзанд бештар гирифтормешуданд. Теъдоди ками кӯдакон дар оила далели тамоюли камшудани шумораи гирифтори кӯдакон ва калонсолон буд. Дар он оилаҳо, ки шумораи аъзоёни оила 4-6 нафарро ташкил меод, сатҳи беморшавӣ ду маротиба зиёдтар буда, сатҳи пасттарини гелминтозҳо дар он оилаҳо буд, ки шумораи аъзоёни онҳо 1-3 нафарро ташкил меод. Ошкор гардид, ки нақши шароити зиндагӣ ва сатҳи дорӣ дар оила ба зуд-зуд гирифтормешудан ба бемории гелминтӣ таъсири қиддӣ мерасонад. Дар оилаҳо, ки сатҳи дороишашон зиёд аст, гирифтормешудани беморҳои гелминтӣ дар муқоиса бо оилаҳои камбизоат ду маротиба камтар аст.

Боби чорум ба омӯзиши хусусиятҳои клиникӣ ва гематологии кӯдакони гирифтормешудани гелминтозҳои рӯдавӣ бахшида шудааст. Барои муфассалтар фарқ кардани аломатҳои асосии клиникӣ чараҳои тасвири клинико дар 150 кӯдаки бемор арзёбӣ гардидааст. Маълум гардид, ки бештар, тасвири клинико ду маҷмааи асосии аломатҳо нишон медиҳанд, ки аломатҳои клиникии беморҳои аллергӣ, ихтилоли ҳозима бо басомади то 75% мебошанд.

Инчунин таҳлили таъсири омилҳои ба паҳншавии гелминтҳо таъсиррасонанда гузаронида шудааст. Дар кӯдакони сироятёфта мавҷудияти баъзе одатҳои бад, ки метавонанд сироятро интиқол диҳанд, ба монанди хоидан ашӣ сахт (нӯги қалам ва ручка ва ғ.) ва газидани нохунҳо мебошанд, ки дар ҳар як сеюм кӯдак рух медиҳанд тавсиф карда шудаанд. Одатҳои бад дар вобастагии этиологӣ нақши қиддӣ надошта бошанд ҳам, вале набояд фаромӯш кард, ки мавҷудияти онҳо дар байни кӯдакон, ки ҳоло муайян нашудааст ва ин дар оянда метавонад боиси зиёдшудани хатари воридшавии паразитҳо дар марҳилаҳои минбаъдаи ҳаёт дар ин кӯдакон гардад.

Дар кӯдакон вобастагии байни вазнинии омилҳои рафтормешудан ва эҳтимолияти сирояти гелминтҳо муайян карда шудааст.

Инчунин мавҷудияти тағйироти муайяни динамикаи баъзе нишондиҳандаҳои ҳаҷми хуни артериалӣ, вобаста ба намуди гелминтҳо, мавҷуд будани фарқи гендериро дар баъзе нишондиҳандаҳо маълум намудаанд. Қиматҳои миёнаи нишондодҳои нишондиҳандаҳои гуногуни ХҲА нисбат ба арзишҳои истинодӣ барои давраи кӯдакӣ ошкор карда шудааст.

Дар боби панҷум, "Шарҳи мухтасари натиҷаҳои таҳқиқот", натиҷаҳои таҳқиқот баррасӣ шуда, натиҷаҳои муаллиф бо натиҷаҳои нашрияҳои ахир дар ин мавзӯ муқоиса карда мешаванд.

Хулосаҳо аз чор банд иборатанд, ки пурра бо вазифаҳои таҳқиқотии изҳоркардаи муаллиф мувофиқат мекунад ва ноил шудан ба онҳоро нишон медиҳанд.

6. Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии диссертатсия.

Аҳамияти таҳқиқ дар он аст, ки натиҷаҳои бадастоварда, тафсир ва муҳокимаҳои назариявии онҳо, ҷанбаҳои методологӣ, хулосаҳо ва тавсияҳои дардиссертатсия пешниҳодшуда метавонанд дар ҷараёни таълимии донишгоҳҳои тиббӣ истифода шаванд.

Аҳамияти иҷтимоии ин таҳқиқот дар коҳиш додани гирифторшавии кӯдакон ба гелминтозҳо, беҳтар кардани сифати ёрии тиббӣ ва таҳияи барномаҳои пешгирикунанда, ки бо ин васила ба беҳтар шудани саломатии ҷамъиятӣ ва мутобиқшавии иҷтимоии беморон мусоидат мекунад, мебошад. Баланд бардоштани маърифати кӯдакони бемор ва модарон дар бораи бемориҳои гелминтӣ ба коҳиши гирифторшавӣ ба беморшавӣ дар кӯдакон мусоидат мекунад.

Маълумотҳои таҳқиқоти диссертатсияи мазкур дар таҳияи дастури таълимӣ - методии «Гелминтозҳои тамосӣ дар кӯдакон» истифода шудааст.

Коҳиш додани хароҷоти табобат ва барқарорсозӣ тавассути пешгирии барвақт ва беҳсозии равандҳои ташкилӣ дар соҳаи тандурустӣ,

инчунин истифодаи самараноктари захираҳои системавӣ аҳамияти иқтисодии корро ифода мекунад.

7. Нашри натиҷаҳои таҳқиқ аз рӯи мавзуи диссертатсия. Доир ба мавзӯи рисола 8 мақолаҳои чопӣ, аз ҷумла 4 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи тавсиякардаи Комиссияи олии аттестатсионӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон, 4 мақола дар дар маводҳои конференсияҳои илмӣ-амалӣ нашр шудаанд, 1 дастури таълимӣ-методӣ таҳия шудааст.

8. Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссия. Диссертатсия мувофиқи талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тартиб дода шудааст. Ҳамаи бахшҳои мувофиқи талаботи Комиссияи олии аттестатсионии Ҷумҳурии Тоҷикистон сохторбандӣ шудаанд ва матн бодикқат аз ҷиҳати хатогиҳо ва дуршавӣ аз меъёрҳо дида баромада шудааст.

Автореферат, ки аз диссертатсия бармеояд, ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад.

Дар маҷмӯъ, диссертатсияи Сафаров Ҷума Муминович дар мавзӯи «Басомади паҳншавӣ ва аломатҳои клиникаию гематологии гелминтозҳои рӯдавӣ (аскаридоз, энтеробиоз, гименолепидоз) дар кӯдакон», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои тиббӣ аз рӯи ихтисоси 3.2.2. Эпидемиология пешниҳод гардидааст, дар сатҳи баланди илмӣ ба анҷом расида, ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 тасдиқ шудааст, мувофиқ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои тиббӣ аз рӯи ихтисоси номбаршуда мебошад.

Муқарризи расмӣ:

Директори МД «Маркази ҷумҳуриявӣ

мубориза бо бемориҳои тропикӣ»
ВТ ҲИА ҚТ, доктори илмҳои тиббӣ

Каримов С.С.

Суроға: 734025. Ҷумҳурии Тоҷикистон

ноҳияи Рӯдакӣ

ҷамоати деҳоти Чортепа

маҳалаи Очамайли, хонаи 20

Тел.: (+992) 918-61-32-15

E-mail: saif64@mail.ru

«03» 06 2026

Имзои Каримов С.С. -ро «тасдиқ мекунам»:

Сардори шуъбаи кадрҳои МД «Маркази

ҷумҳуриявии мубориза бо бемориҳои

тропикӣ» ВТ ҲИА ҚТ

_____ 2026

Азизова Х

Суроғаи муассиса:

734026. Ҷумҳурии Тоҷикистон

ш. Душанбе, кучаи Деҳотӣ 48

+(99237) 234-33-43

E-mail qou @ipovszrt. tj

«03» 06 2026